

ПЛЪВЕНСКА ДОБРА

Ежедневенъ информационенъ вестникъ.

Цена 1 левъ.

Печатница-телефонъ № 55.

Решението на радикалския конгресъ

Остритѣ пререкания. Гласуваната резолюция.
Състава на новия съветъ.

София, 26 II.
Днесъ сутринта въ конгреса на радикалите говориха Найденовъ, който се обяви за сливането. Той направи разграничение, за участника въ управлението и участника въговора. Следът бѣ определено да говори Влайковъ пристава му се вдигна голямъ шумъ, който не му позволи да говори.

Направи се предложение за прекратяване дебатите и отлагане събраницето за следът обедъ. Презъ всичкото време се чуваха ости пререкания между Петко Стояновъ, Костурковъ, П. Стояновъ, викаше: този шумъ е нагласенъ, нѣкой се обади. „дружбенски конгресъ“. При го-ва положение заседанието се вдигна при най-разгорещена атмосфера и при голѣмото недоволство на Влайковъ, който не можа да се изкаже.

Следът обедъ заседанието се откри и станаха нови бурни дебати. Говори С. Христовъ, кой се обяви противъ сливането. Гелевъ предложи резолюцията на комисията, Станаха дебати върху участника на делегатите отъ организациите постъпили въ партията следъ 10 августъ. Прие се и тѣ да гласуватъ. Следъ което се започна гласуването на резолюцията.

Резолюцията е въ смисълъ: „Партията запазва своето самостоятелно съществуване съвсички свои институти и пе-

чатъ. Организацията е готова като колективно цѣло да остане въ Демократическиятъ споръ, като ще продължава да го поддържа най-лоялно въ управлението, във основа обявената отъ него платформа“.

Резолюцията се гласува съвдигане на ржде, която биде приета. Председателя обяви болшевство. Понеже имаше много, които се въздържаха да гласуватъ, нѣкой оспорваша болшевството.

При голѣмъ шумъ се избра изп. комитетъ. Съществуваха две листи: едната на Костурковъ и една на подържниците за сливането съ Сговора. Приета е листата на Костурковъ, така че въ Изпълнителния комитетъ не ще могатъ да влезатъ П. Стояновъ, Ст. Христовъ, Т. Влайковъ, Н. Найденовъ и Харизановъ. Ще влезатъ: Костурковъ, Геновъ, П. Тодоровъ, П. Велевъ, Кючуковъ, Фаденхехъ, Георговъ и Сидеревъ.

Следът председателя за-
кри конгреса. Утре ще бѫде избрано постоянното присъствие отъ Изпълнителния комитетъ.

Какво поведение ще държатъ радикалските депутати, които сѫ за сливането, не може още да се каже.

Предполага се Фаденхехъ да напусне Изпълнителния комитетъ. Утре се очаква да се склане поведението на Рада, депутати въ камарата,

Разкритата контрабанда

Никополската администрация замесена въ голъмата афера. Контрабанда за милиони. Арестуването на голъми търговци във града.

Разкритието на голъмата контрабанда, продължава да буди всредъ цялото общество, голъм интересъ. Всички, съз изненадани, отъ участието, наголъмътъ търговски фирмъ въ тази контрабанда, която била добре организирана отъ контрабандистътъ, които успели да промъкнатъ по контрабанденъ начинъ стоки за милиони. Огъ досегашните разследвания, се разкрива, че съз внесени контрабандни стоки, надъ 4 мил. лева като се предполага, че следътъ предлеждането на запечатаните дюкяни, контрабандните стоки да излезатъ на още по голъма сума.

До сега отъ данните, съз които разполага полицията, съз задържани 9 лица за които има несъмнени доказателства, за участието имъ въ тази голъма афера, между които е и известия на всички плъвенци Тачо Алексиевъ, "хайдука" всичките задържани лица съз:

1. Иванъ Маневъ отъ Фирмата Шириловъ, Маневъ.
2. Иванъ Константиновъ.
3. Димитър Личевъ.
4. Ангелъ П. Симеоновъ.
5. Константинъ Т. Симеоновъ.
6. Александър Чобановъ — месаръ.
7. П. Сиренара.
8. Георги Константиновъ — търговецъ, и 9. Тачо Алексиевъ, "хайдука".

Погребението на Юр. Иванчевъ.

Вчера предъ обедъ се извърши погребението на самоубия се Никополски Окол. началникъ Юр. Иванчевъ. Погребалното шествие тръгна отъ домътъ на Дойно Денчевъ и по ул. Борисова стигна градския паметникъ отдено по главната улица стигна църквата „св. Николай“. Тленните останки на покойника бѣха носени на ръце отъ другарите му. Въ шествието, между голъмия брой близки и приятели на покойния личеха представителите на властта — окр. управител, кмета, окол. началникъ, членовете на д-вото на заасените офицери, по едно отделение войници, стражари и трудоваци.

Въ църквата отъ името на неговите другари държа речь г. Ив. Бакърджиевъ. Той изтъкна и очертъха характера на покойника, описа онези черти, които той притежаваше и които го пра-

вятъ близъкъ, и незабравимъ за другарите му.

Той посочи, че въ живота всички се стремимъ за осигуряване достатъчно блага, че има различни пътища за това и че покойниятъ може да се счита жертва на околните си.

Следътъ него, отъ името на д-вото на зап. офицери говори г. Ив. Миндиликовъ, който изтъквайки бурността на живота, въобще, обрисуваха характера на покойния като храбъръ, честенъ и доблесенъ офицеръ, отличилъ се както презъ свѣтовната война, тъй и презъ последните събития, герой на ордена за храбростъ, ползвашъ се съ добро име между бойните си другари. Съпоставката си той, ако и да го считатъ че е замъсенъ въ токуто що откритото престъпление, се издигна на онова морално положение, което заемаше приживе. При създадата се тъжна картина на почти всички присъствуващи се на създава.

Огъ тукъ останките му биватъ видигнати и пакъ по същия начинъ, носени отъ другарите му бѣха отнесени на гробищата.

Нови подробности

по убийството на Дано

Вчера предадохме съдебните сведенията по убийството на прочутия разбойникъ Дано.

Допълнително сега узнаваме следните нови подробности.

Плъвенската обществена безопасност, чрезъ единъ отъ агентите си, научава напоследъкъ за местоприбиванието на Дано. Веднага се дава нареддане на врачанска обществена безопасност да вземе строги мерки за неговото заливане.

Мними ловджии.

Драма отъ агентите на безопасността се преобличатъ като ловджии и бродейки изъ местността въ която имъ е оказано, че се намира Дано, попадатъ завчера на следните му.

Образува се потеря, която го сварва въ една колиба, где то бива издаденъ отъ едно овчарче. Предложено му било да се предаде. Той поискашъ да му дадатъ 20 минути за да си размисли, които му биватъ дадени.

Самоубийството.

Полицията стои и чака. Минаватъ 5—6—10 минути. Изведнажъ силенъ гърмежъ се разнася външре въ колибата. Какъ може да биде? Дали не е заблуда отъ хитрия разбойникъ? Полицията почаква още малко, извика му наново да се предаде. Никой не се обажда. Предположението е, че той се е заложилъ външре, очаквайки да се появи нѣкой за да го убие. И възползуванъ отъ суматохата, която би се създала, да се опита да избѣга.

Запалване колибата.

Прави се едно последно предупреждение на разбойника да се предаде.

Никой се не обажда. Решава се да се запали колибата, за да се унищожи гнездото на разбойника.

Когато пламъците се виятъ нагоре и колибата бива широко обхваната отъ тѣхъ разбираятъ, че е въроятно той да се е самоубилъ предъ мисълта за нова което го очаква. Огасватъ огъня. Изъ подъ развалените изваждатъ спушения трупъ на Дано, всичко което е било около него, обгорените банкноти, които се пресмѣтатъ да възлизатъ на една сума отъ около 100 хил. лева.

Както съобщихме, другаря му Василъ бива раненъ и въ последствие, при опитъ за бегство убитъ.

Излагане тѣлата.

Огъ тукъ останките му биватъ видигнати и пакъ по същия начинъ, носени отъ другарите му бѣха отнесени на гробищата.

Всичко по вече отъ него не можаха да научатъ.

Този човѣкъ бѣше незаконно роденъ, даденъ за отглеждане въ тая мястност и после забравенъ. Огъ неизвестенъ произход — наречаха го просто Жеоржъ Луи. Но като порастна, той прояви необикновенъ умъ, вродена делничност и такива налиности, каквито не притежаваха другарите му работници, поради което го бѣха нарекли „буржуа“. Отъ тогава той нѣмаше друго име. Стана дърводѣлецъ и минваше за изкусенъ майсторъ. Даже бѣше добъръ резбаръ. Приказваша, че билъ екзальтиранъ човѣкъ, привърженъ на комунистически и даже националистически идеи, голъмъ любителъ на романи съ приключения, на романи съ кървави драми. Бѣль е още влиятелъ и спитъ съ ораторъ въ изборите и въ работнишките и селски събрания.

И на въпроса: „Защо ги убихъ?“ той упорито отговаряше: „Убихъ ги, защото искахъ да ги убия.“

Зашитникътъ доказваше предъ

Хроника.

Комисия. Понастоящемъ въ София въ министерството на земедѣлието и държавните имоти заседава комисия отъ агрономи и ветеринарни-зоотехници по опредѣление какви говеди раси да се отглеждатъ въ всѣки районъ въ предѣлите на царството и съобразно това да се разделятъ цялото царство на райони.

Земедѣлски курсъ. Открития двумъсеченъ девически земедѣлски курсъ въ с. Пордимъ, плъвенско, въвърви извѣнредно добре. Посещава се редовно отъ 46 курсистки, отъ които 6 господи и 40 господици. Застапени съ практически главно три отѣла: готварство, шевъ и домакинство. Практическите занятия се извеждатъ предъ обедъ въ едното крило на прогимназията отъ 8—12 часа, а следъ обедъ теоретически занятия по птицевъдство, градинарство, млѣкарство, бубарство, възпитание, хигиена и шевъ. Въ края на месецъ мартъ т. г. курсътъ завършва, като отъ изработените предмети по шевъ ще бѫде уредена изложба.

Семена за посеви. Държавната подвижна земедѣлска катедра въ града отъ идущата седмица започва да раздава доброкачествени семена за пролѣтни посеви на костюма цена. Тия семена съ доставени отъ окр. постоянна комисия и цените имъ ще бѫгатъ: люцерна — 55 лв. килограмъ, фай — 60 лв., кръмно цвѣтло — 43 лв. и мухаръ — 7·10 лв. кгр.

За морската вечеринка. Билетътъ, опредѣлен за морската аечеринка, която Българския Народенъ Морски Сговоръ ще даде въ салона на д-во „Съгласие“ на 1 мартъ т. г., ще се продава отъ специални комисии. Желателно е да не се връщатъ билетъ при поканване гражданинъ да си купятъ такива за тая първа по рода си въ града морска вечеринка.

Съобщението ни вчера за арестуването на Г. Константиновъ и Чобановъ да се чете: Георги Константиновъ, търговецъ и Александър Чобановъ, месаръ.

Продажба на дръвчета. Плъвенскиятъ градски градинаръ е опредѣлилъ следната тарифа за продажба на горски дръвчета, декоративни, хрести, овощни дръвчета и цвѣти презъ

Всичко споредъ получените отъ насъ сведения населението отъ целия край е посрещнато съ облекчение новината за убийството на разбойника — страхилице за мястността.

Членение а сега приема съ открыти обятия, — къмъ оная партия, въ която пожарътъ е принципъ, а убийството — средство. Това съ тъ-печалните учения, въздоржено приветствувани на публичните събрания, които погубиха нещастния. Той слушаше, какъ републиканцитъ, даже женитъ, — да, женитъ! — искаше кръвта на Гамбета, кръвта на Грени. Болниятъ му мозъкъ се побърка. Той желаеше кръвъ — кръвта на буржуата! Не тръбва него да сѫдимъ, господа, — тръбва да сѫдимъ комуната.

Удобрителъ троите се разнесе въ залата. Виждаше се, че защитникътъ изигра ролята си, Прокурорътъ мълчаше.

Тогава председателятъ зададе на подсъдимия обичайния въпросъ:

— Подсъдими, какво има да кажете за свое оправдание?

Подсъдими стана.

(Следва).

Гю де-Мопасанъ.

Отцеубиецъ. (РАЗКАЗЪ).

Зашитникътъ доказваше предъ съда, че има умопобъркане. Какъ иначе можеше да се обясни това странно престъпление.

Една сутринъ въ тръстиките около Шату намѣриха два трупа, притиснати единъ до другъ, — мажъ и жена. Даамата бѣха известни, свѣтски хора, богати и въ напреднала възрастъ. Бѣха се оженили преди една година, жена бѣше вдовица отъ три години.

Врагове нѣмаха. Кражба не се разкриваше. По всячко изглеждаше, че бѣха хвърлени отъ бръгъ въ рѣката предварително убити съ нѣкакъвъ дълъгъ и застренъ къмъ желѣзо.

Следствието нищо не разкри.